

Frankrijk.

PARIS, den 17 April.

De heer Pasquier, president van de kamer der pairs, heeft den 2. M. de volgende aanspraak gericht:

« Sire!

« De kamer der pairs heeft eenstemmig de behoefte gevoeld, om in zoo zwaarwichtige aangelegenheden, aan Uwe Majesteit de vernieuwing uit te drukken van hare onveranderlijke getrouwheid. Reeds meer dan eenmaal had de verbijstering der factien haar dien pligt opgelegd. Is ook hunne verwoering van partijwoede nog niet nitgeput, moeten ook hunne misdadige bemoeijingen zich vernieuwen, zoo heeft echter de vruchteloze en bloeddorstige wreedheid hunner jongste daden, meer dan ooit, hun onvermogen bewezen.

« Wat zij ook mogen beproeven, Sire, zij zullen noch de heldendeed der nationale garde, noch den onverzaagden ijver der armée, evenmin als de getrouwheid der hooge staatsmagten, en bijzonder die der pairskamer ontmoedigen, die door een zoo diep gevoel van vaderlandsliefde en van maatschappelijken pligt aan U. M. is verknocht. »

De Koning heeft geantwoordt:

« De kamer der pairs heeft mij daarvan steeds blijk gegeven in al de tijdpunten van haghelijke oogenblikken, welke wij geroepen waren door te werstelen. De tegenwoordige crisis is eene groote les voor hen, die zoo herhaaldelijk den euveldmoed liadden om de smartelijke tooneelen te vernieuwen, van welke wij zoo vaak getuigen waren.

« Aan den moed en de volharding onzer dappere armée, aan die onzer nationale garde, zijn wij het verschuldigd te zijn gered geworden uit de gevaren die ons bedreigden. Zij hebben zich datgene waardig betoond, wat Frankrijk van hen verwachtte; ik heb hen uit al mijn vermogen onderschraagd, en ik heb het vertrouwen, dat, onder uwe medewerking en met den steun der natie, hare instellingen tegen alle aanranding zullen worden ge-waarborgd.

« Die stap van de kamer der pairs zal toebrengen tot de kracht der regering, eene kracht, die zoo noodig is in eenen tijd, op welken de factien zich naar alle rigtingen bewegen en nimmer de strafschuldige hoop geven, om de thans ons treffende rampslagen te vernieuwen.

« Maar die hoop zal beschaamd en Frankrijks verwachting niet te leur gesteld worden. Ik ben zeer getroffen over de gevoelens welke de kamer der pairs mij persoonlijk betuigt, en ik wensch dat zij altijd rekene op die, welke ik haar toedrage en die wel zeker opregt zijn. »

— De aanspraak van den president der gedeputeerde Kamer, luidt als volgt:

« Sire!

« De kamer der gedeputeerden heeft niet kunnen weerstand bieden aan de begeerte om zich te komen scharen rondom den constitutionelen troon van uwe Majesteit. In deze voor het land, voor het gevoelig harte des Konings, voor allen zoo droevige omstandigheden wenschen wij, Sire! u de verzekering te vernieuwen van onze gehechtheid aan uwen persoon, van ons vast besluit om onze instellingen te handhaven en te verdedigen, en van onze oprechte medewerking tot al de wettige middelen, die ten doel zullen hebben dergelijke aanrandingen te bedwingen en er de herhaling van te beletten. »

De Koning heeft daarop geantwoordt:

« Ik ben levendig getroffen over dezen stap van de kamer der gedeputeerden, zij heeft mij daaraan reeds gewoon gemaakt in andere omstandigheden, welker herinnering mij even smartelijk valt; ongetwijfeld is mijn hart diep gegriefd over de rampslagen die Frankrijk, die inzonderheid de stad Lyon hebben getroffen, over die van welke wij in de straten van Parijs zijn getuigen geweest. Even als uw president gevoel ik de noodzakelijkheid om door aanwending van al de kracht der staatsmagten dergelijke aanrandingen te beteugelen, niet slechts om onze instellingen te beschermen, en dezelve te vrijwaren tegen de aanvallen die op haar worden gedaan, maar ook om de openbare veiligheid en de persoonlijke

vrijheid te bestendigen, die zoo bedroevend is in gevaar gebracht door de mogelijkheid om te midden van den vrede door dergelijke wandaden te worden overrompeld.

« Ik bedank u, mijne heeren, voor de oprechte medewerking, welke gij mij betoont; het is een nieuw blijk der eensgezindheid die tusschen al de staatkundigen heerscht. Ik bedank u voor de gevoelens, welke gij mij persoonlijk betuigt. Ik kan daarop niet antwoorden, anders dan zoo als ik zulks ten allen tijde heb gedaan, door mij geheel en al toe te wijden aan het welzijn van Frankrijk, en aan de handhaving onzer instellingen welke ik gezamenlijk met u zal verdedigen. Gesterkt door uwe medewerking, sta ik er voor in, dat niets op denzelfden de minste inbreuk zal kunnen maken. »

— Bij Koninklijke ordonnantie is naar aanleiding van art 28 van het charter, de kennisneming der misdadige aanslagen, in de laatste dagen, zoo te Lyon en in de hoofstad, als elders, tegen de veiligheid van den staat gepleegd, aan de kamer der pairs opgedragen.

Zoo als reeds voorloopig bij de laatste mededeeling door een der ministers werd aangekondigd, meent het gouvernement dergelijke tooneelen, als die welke de vorige dagen opleverden, door strengere strafbepalingen en door de ontwikkeling eener geduchte krijgsmagt voor te moeten komen. Tot dat einde zijn in de kamer van afgevaardigden, onderscheidene ontwerpen van wet ter tafel gebracht. Het eerste door den minister van justitie bevat de volgende bepalingen:

Art. 1. Elk bewaarder of houder van wapenen en krijgsmiddelen, die niet beheerlijk tot het bezit is gemagtigd, zal voor de correctionele rechtbanken vervolgd en gestraft worden met eene gevangenis van eene maand tot twee jaren en eene boete van 16 tot 1000 franken: De in beslag genomen voorwerpen zullen zijn verbeurd; de veroordeelden zullen daarenboven onder het toezigt der hooge politie kunnen geplaatst worden, voor een tijd die van het maximum der gevangenisstraf niet te boven gaande. Ingeval van herhaalde overtreding zullen de straffen kunnen verdubbeld worden.

Art. 2. Degenen, die bij eenen opstand ten doel hebben een of meerdere der misdaden voorzien bij de artikelen 86 en volgende tot en met art. 97 van het wetboek van strafrecht, met de wapenen in de hand, doch daarvan geen gebruik gemaakt hebbende, worden gevangen genomen; zullen worden veroordeeld tot dwangarbeid voor den tijd van vijf tot tien jaren. Indien zij van hunne wapenen gebruik hebben gemaakt, zullen zij ter dood worden veroordeeld.

Art. 3. Zij, die zonder wapenen te dragen, hebben opgeworpen, of behulpzaam zijn geweest in het opwerpen van versperringen, verschansingen, of andere werken, ten doel hebbende de uitvoering der openbare magt te stremmen of te verhinderen, zullen veroordeeld worden tot eene gevangenisstraf van vijf tot tien jaren.

Art. 4. In al de voornoemde gevallen zal, wanneer er verzachtende omstandigheden bestaan, art. 364 van het strafwetboek worden toegepast.

Daarna kwam de maarschalk Soult met twee financiële ontwerpen te voorschijn, die insgelijks met de laatste voorvallen in verband staan. Het gouvernement, zeide hij, had, om aan den wensch tot bezuiniging toe te geven, alle maatregelen genomen, om nog in den loop van dit jaar het effectief des legers tot 315 duizend man terug te brengen. Nu echter de openbare orde en rust zoo hevig door de welbekende partij der omwentelingsgezinden werd aangetast, meende men eene grotere magt noodig te hebben, zoo niet om haar te bedwingen, dan om de rustverstoorders den moed te benemen, en dus den burger veiligheid, handel en fabriekwezen vertrouwen te schenken. Het gouvernement verlangde alzoo de middelen te hebben, om het pas verminderd leger gedurende dit en het volgend jaar tot een effectief van 360 duizend man, en 65,000 paarden op te voeren en te behouden, en stelde tot dat einde twee ontwerpen van wet voor, waarvan het eerste voor het loopend jaar een buitengewoon krediet van 14 millioenen 4 honderd duizend franken zoude verleen, het tweede het budget van 1835 voor het volgend jaar met ruim 22 millioenen zoude vermeerdern. Deze sommen waren jaarlijks ongeveer 800,000 franken begrepen.

het geweten en andere geestelijke weldaden er nog tijdelijke voordeelen voor de kerk uit dezen maatregel zouden volgen, vermits wij de gegronde hoop hadden dat het gouvernement die goederen, welke voor het domein verborgen zijn gebleven, tot het onderhoud van behoeftige kerken en tot algemeen welzijn onzer bisdommen zoude besteden.

Onze allerheiligste vader *Gregorius XVI* heeft in zijne voor ons en voor de aan ons toevertrouwde kudde bijzondere welwillendheid bij zijn apostolische breve van den 13 September 1833 ons gemagtigd om in zijnen naam te verklaren dat art. 13 der conventie van 1801 zich uitstrekt tot al de andere goederen, waarvan het gouvernement zich heeft meester gemaakt, hetzij dezelve na de conventie zijn verkocht, of hetzij dezelve in haar bezit zijn gebleven, voorbehoudens altijd dat wij van den Koning en van zijn gouvernement eene wet of eene verklaring, gedaan overeenkomstig ons constitutioneel regt, waarbij die verborgen goederen aan de kerk worden terug gegeven, verkrijgen.

En vermits het koninklijk besluit van den 7 dezer maand de door den H. Stoel gevorderde voorwaarden vervuld heeft, hebben wij eene verklaring bekend gemaakt, die art. 13 der conventie van 1801 uitstrekt. Wij voegen hier van een afschrift, ten einde gij u daarna in de rigting der zielen, welke aan u zijn toevertrouwd, zoudt gedragen.

Wij voegen tevens hierbij een afschrift van het koninklijk besluit en bevelen u van hetzelfde aan uwe kerkmeesters mede te deelen, opdat gij u zoudt haasten om door authentieke acte, ten behoeve der kerken, vooral der behoeftige kerken, de goederen te verklaren, die gij zoudt weten dat voor het domein verborgen zijn gebleven, of die gij naderhand mogt komen te ontdekken, ten einde de verjaring voor te komen, waarvan de loop eersdaags staat vervuld te worden.

Neemt vooral de grootste zorg dat alles in het geheim gedaan worde, tot dat deze formaliteiten zullen vervuld zijn.

Gij zult ons insgelijks eenen lijst der ondekke goederen mededeelen, opdat wij uit kracht der apostolische magt, het kanoniek bezit aan uwe kerken verleenen.

Uw zeer nederige dienaren,

† *Engelbert*, Aartsbisschop van Mechelen. † *Cornelis*, Bisschop van Luik; † *Jan Joseph*, Bisschop van Doornik; † *J. A.* Bisschop van Namen; † *Jan Frans* Bisschop van Gent; † *Frans*, Bisschop Suffragant van Brugge.

VERKLARING

Wij aartsbisschoppen en bisschoppen van België aan al de geloovigen van onze bisdommen zaligheid in den Heer.

Onze H. vader de Paus *Gregorius XVI* door de goddelijke voorzienigheid, heeft ons bij eene apostolische breve, gegeven te Rome te St. Maria Majora den 16 September 1833, volle magt verleend, om in naam van zijne Heiligheid te verklaren, dat artikel 13 der conventie van 1801 zich tot alle andere goederen waarvan het gouvernement zich heeft meester gemaakt uitstrekt, zóowel tot die, welke na deze conventie verkocht zijn als tot die waarvan hetzelfde nog bezitter is, voorbehoudens altijd dat wij eene wet of eene plegtige verklaring, in overeenstemming met ons constitutioneel regt, zouden verkrijgen waarbij verklaard wordt dat de goederen aan de Kerk terug gegeven zijn die, hoezeer begrepen onder de wetten betrekkelijk het in bezit nemen der geestelijke goederen, echter door het gouvernement met de daad niet zijn in beslag genomen omdat derzelve oorsprong onbekend gebleven is. Oordeelende dat het besluit des Konings van den 7 Januarij 1834 aan de bedoeling van Z. H. ten volle beantwoord; gebruik makende van de magt die ons is verleend, verklaren wij in naam van onzen H. vader de Paus *Gregorius XVI* dat artikel 13 van gezegde conventie zich uitstrekt tot al die andere goederen waarvan hierboven is melding gemaakt en die door het gouvernement zijn verkocht of waarvan hetzelfde in het bezit gebleven is. Dit artikel is van den volgende inhoud;

« Zijne Heiligheid verklaart in het belang van den vrede en voor het welzijn van den godsdienst, dat de verkrijgers der vervreemde kerken goederen of hunne regt hebbenden niet zullen worden verontrust noch door haar, noch door hare opvolgers de opperpriesters en dat zij daarvan onherroepelijk den eigendom met de inkomsten en regten daaraan verbonden zullen hebben.»

In de maand Januarij 1834 (*Volgen dezelfde onderteekeningen.*)

Nederlanden.

's *HERTOGENBOSCH*, den 21 April.

HH. MM. de Koning en de Koningin, benevens de verdere leden van het vorstelijk geslacht, zijn zaterdag in de residentie teruggekeerd.

— Bij een door het departement van marine genomen besluit, is bepaald, dat er, voor als nog, en tot zoo lange de omstandigheden zulks nader mogten noodzakelijk maken of vorderen, geene

miliciens, buitenlandsche zeevarenden en schutters van den 1 ban in 's Konings zeedienst, of bij het korps mariniers zullen worden aangenomen, en dat dus aan de vroeger daartoe aan hen toegekende bevoegdheid geen gevolg zal worden gegeven, doch dat het aan zoodanige miliciens, buitenlandsche zeevarenden, en schutters, die daartoe geneegen en geschikt mogten zijn, vrij zal staan om, onder genot van de daarbij vermelde premie, zich, voor den tijd van 5 jaren, in Zr. Ms. zeedienst, en voor zes jaren bij het korps mariniers, te verbinden.

— Blijkens eene van regerings-wege aan de Staten-Generaal overgelegden voorloopigen staat van vergelijking tusschen de raming van 's rijks inkomsten over het dienstjaar 1833, en derzelve werkelijke opbrengst, bevattende de gedane en nog te doene ontvangsten onder ultimo December 1833, had de raming der middelen oorspronkelijk beloopt eene som van *f* 49,402,685,94, welke heeft moeten worden verminderd met eene som van *f* 4,644,333,66, en wel ontstaande uit: 1o. de onder het personeel gebragte sommen voor verhooging van het haardstedengeld in sommige gemeenten, als over de vier eerste maanden *f* 30,000 en 75 procenten *f* 22,500; over de laatste acht maanden *f* 70,000 en 30 procenten *f* 21,000; te zamen *f* 141,500; - 2o. met de brandstoffen *f* 2,100,000; het collectief zegel *f* 210,000 en 25 procenten *f* 52,500; te zamen *f* 2,837,500; - en 3o. met hetgeen gerekend wordt van de belasting op het gemaal niet te zullen inkomen, vermits de wet op dat middel eerst met 1o. Mei 1833 is executoir verklaard, als hoofdsom *f* 1,456,666,66, en collectief-zegel *f* 146,667; totaal *f* 1,613,333,66.

— In de zitting van de tweede kamer der Staten-Generaal van vrijdag zijn ingekomen en naar de commissie tot de petitien verzonden een aantal verzoekschriften, waaronder een van gedeputeerde staten van gelderland, verzoekende herziening van de grondslagen van het kadaster, alsmede eenige anderen van landbouwers in Vriesland, Groningen en Zeeland, die bescherming voor den landbouw verlangen.

De heer *Fockema* las eene breedvoerige redevoering voor, waarin hij betoogde, dat de landbouw, die zich in een kwijnenden toestand bevindt, door beschermende maatregelen moest ondersteund worden, waarop hij de aandacht der regering en der kamer bijzonder inriep. De wetten op de grondbelasting en het gemaal, benevens de wet op de branderijen bragten daaraan veel toe, gelijk mede dat een der voortbrengselen, boter en kaas, door den accijns op het zout werd bezwaard, en bovendien inlandsche boter bij den in- en uitvoer niet genoegzaam beschermd werd. Op grond van een en ander wenschte hij, dat de levenskracht der nijverheid niet langer zou worden aangetast, maar de landbouw die bescherming en ondersteuning zou genieten, waarop zij regtmatig aanspraak had.

De heer *Hinlopen* ondersteunde het verzoekschrift van de grondeigenaars uit Zeeland, die alsmede de bescherming van den landbouw hebben ingeroepen, daar zij gedrukt gaan niet alleen door zware rijks en stedelijke lasten, maar door lage graanprijzen en ook door dijk- en polderlasten, ten gevolge der in den afgevoeren winter gewoed hebbende zware stormen. Een en ander billikte, naar des sprekers inzien, de bezorgdheid van de rekwestanten voor de toekomst en de diepe neerslagtigheid, die in het rekwest was op te merken, waarom het geëerde lid het dan ook der aandacht van de regering aanbeval.

Door den heer *van Rappart* werd, namens de commissie tot de petitien, rapport uitgebragt op het verzoekschrift van *Reyer Regenboog Koning*, geëxamineerd school- en geadmiteerd privaatoronderwijzer te Amsterdam, verzoekende eene wet, waarbij, zonder speciale admmissie het geven van onderwijs mogt worden vrijgesteld. De kamer besloot dit verzoekschrift ter griffie te deponeren en het rapport te doen drukken, waarna de zitting werd gescheiden en geadjourneerd tot heden maandag ten tien uren.

Getrouwd

J. P. PISTORIUS,

en

M. A. C. BOTS.

HELMOND,

den 25 April 1834.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGINGEN.

•• Bij de GEBROEDERS *LANGENHUYSEN* te 's Bosch, kan men inteeekenen op het Tijdschrift, getiteld: *DE GREGORIAAN*, of bijdragen ter bevordering van het *GREGORIAANSCH GEZANG*, onder de Koorleden der Roomsche Katholieke Kerk, behelzende Inlichtingen, Proeven, Geschiedkundige Opgaven en andere mededeelingen, betrekkelijk gemeld *GEZANG*,

